

Beviist skyldig for, hvilken Skade der da afstedkommes ved, at En og Anden vinder Indfødsret. Vi kunne jo dog ikke forvise de Paa-gjældende fra Landet, og efter 5 Mars Ophold kunne vi ikke forbyde dem at drive borgerlig Næring her i Landet, lige med Landets egne Børn. Det Væsenlige, Vedkommende vinder, er den politiske Ligeberettigelse med Landets Børn; men man tør dog vel antage, at en Mand ikke gjør sig den Umage at søge at erhverve denne Ret, uden at han sætter Priis paa at benytte den og benytte den som dansk Mand, thi det er kun som dansk Mand, at det kan have Interesse for ham at benytte den politiske Ret, han erhverver. Naar den ærede Ordfører som Grund til at fare lempelig frem mod endeel af de her i Forslaget nævnte Mænd og gaae ind paa at indrømme dem Indfødsret, endstjøndt de ikke opfyldte de af det ærede Udvalg selv opstillede Betingelser, blandt Andet nævnte, at det vilde være et Nederlag for Regjeringen, maa jeg dog deri modsigge ham. Jeg skal ikke opfatte det som noget Nederlag for Regjeringen eller for mig selv, om det maatte behage det ærede Thing at nægte samtlige 56 Optagelser. Jeg troer, at Nederlaget og Skaden vilde være ubeløfende for de enkelte Mænd selv. Det kan ikke have nogenjomhelst særlig Interesse for Regjeringen, om der meddeles disse Mænd, Indfødsret eller ikke. Det Eneste, jeg her vil gjøre gjældende, er, at det forekommer mig, at Billighed i høi Grad taler for ved en Sag som denne ikke paa een Gang at fravige det, som gennem Aarenes Løb har vundet et Slags Hævd. Den Enkelte kan ganske vist ikke opfatte det som en personlig Fornærmelse, at der bliver nægtet ham Indfødsret, men, da man dog tør forudsætte, at Vedkommende søge Indfødsret efter modent Overlæg, og fordi de sætte Priis paa at erhverve dansk Borgerret, er der ganske vist noget Saarende for dem i at blive den nægtet efter vilkaarligt opstillede Regler, der ere afvigende fra det, som hidtil har vundet Hævd. Der er vistnok Meget i de af det ærede Udvalg ndtalte Sætninger, som jeg har kunnet slutte mig til; men jeg maa dog atter gjøre det ærede Thing opmærksomt paa, at til Skyvende

og Sidst bliver det dog en Skjønssag, hvem man vil meddele Indfødsret eller ikke. Udvalgets ærede Ordfører har med fuld Styrke gjort gjældende, at det, som det egentlig kom an paa, var, at Vedkommende var bleven en egentlig dansk Mand. Men netop det troer jeg ikke, man kan maale og veie; man kan ikke maale det efter et vist Antal Mars Ophold, om han hører til den ene eller den anden Nationalitet. Det kan være et nyttigt Bink, men ikke blive nogen bestemt Regel, som skal følges nu eller i Fremtiden, med Hensyn til hvem man vil meddele Indfødsret. En Skjønssag troer jeg, at det altid har været, og en Skjønssag troer jeg, at det altid maa blive, hvem vi ville optage som danske Mænd i vor Midte, og hvem ikke.

Tobiesen: Det er naturligtviis meget vanstelig for den, der ikke er i Besiddelse af samtlige Aeter for meget lang Tid, ved Exemppler at kunne documentere, at man er gaaet lempeligere tilværts i nærværende Udfast end tidligere, men eet Exempel er mig tilfældigtviis bekendt. En Broder til den under Nr. 18 nævnte Person søgte for nogle Aar tilbage Indfødsret; han havde været ved samme Regiment og i samme Stilling som Nr. 18 og i længere Tid end denne, men blev af Ministeriet ikke optagen. Nu møder Nr. 18, den yngre Broder, der har været der i kortere Tid, og bliver optaget. Det er naturligtviis ikke Noget, der kan gjælde som Beviis for, at man tidligere i Almindelighed har gjort strengere Forbringere, men, naar man ikke har Alt til Naadighed, og det eneste Exempel, man har, stiller sig saaledes, kan det dog tjene noget til Oplysning.

Jeg skal med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev gjort af den høitærede Underrigsminister om, hvilken Skade det da kunde gjøre at optage disse Folk, for mit Vedkommende ganske henholde mig til, hvad Udvalget derom har sagt i Betænkningen, hvorved jeg synes, det har besvaret Spørgsmaalet. Det, der skal værnes om, er Folkets Bevidsthed om, at det har Noget for sig selv, Noget, som ikke enhver Fremmed, blot ved at begjære det og ved at have været i nogle Aar her i Landet, uden at